1) mit szeretne elérni, és miért ?

2) mit szeretne a vevő elérni, és miért ?

Az ártárgyalás további összetevői:

– vállalaton belüli (belső információk) és kívüli (külső) információgyűjtés;

– az eladó ismerje a saját tárgyalási pozícióját befolyásoló érdekeket, a mozgásterét korlátozó határokat, ismernie kell a piaci helyzetet, a versenytársak kínálatát, azok feltételeit;

– információt kell gyűjtenie a tárgyalópartnerről is, meg kell becsülnie, hogy a partner mit szeretne elérni, mik az érdekei, korlátai, érvei.

A tárgyalás tudomány és a cselekvés művészet egyszerre. A tudományos oldalát a felkészülés, az információk rendelkezésre állása biztosítja, a művészi oldalát a tárgyaló felek képességei, stílusa, hozzáállása jelenti.

Minden személyes tárgyalás szakaszokra osztható.

1) a nyitás: megismerkedés, a felek meghatározzák a tárgyalási témát, a tárgyalás tervét, a megbeszélés napirendjét, a tárgyalás ütemét, sebességét. A kezdeti szakasznak a megegyezés jegyében kell formálódnia – fontos kérdés, hogy ki irányítja a tárgyalást.

2) a felderítés szakasza

3) az ajánlattétel szakasza

4) az alku szakasza – dönteni kell arról, hogy az ajánlatot elfogadjuk-e, illetve új ajánlatot kérjünk, vagy ellenajánlatot tegyünk.

A tárgyalás célja a felek elégedett távozása.

**Felhasznált irodalom:**

Rekettye Gábor: *Az ár a marketingben*

# A saját váltó

**MÁRTON ALBERT**

A jelenlegi román gazdaságban többféle fizetési formát használnak a jogi és természetes személyek. A fizetési formák közül megemlíthetjük a fizetési megbízatást, csekket, váltót és a saját váltót. Ezek közül szeretném bemutatni mint legérdekesebbet a saját váltót.

A saját váltó működését az 1934-ben megalkotott, a váltóról és a saját váltóról szóló 58-as törvény szabályozza. E törvényt kiegészíti az 1993-ban kiadott 11-es kormányrendelet. Az 58-as törvény nem más, mint egy szintézis, amely magában foglalja a román Ókirályságban érvényesülő kereskedelmi törvénykönyv előírásait, az Erdélyben érvényesülő magyar jogszabályokat, valamint a Bukovinában használt osztrák jogszabályokat. Voltaképpen ez a törvény másolata a váltóról szóló 1993-as olasz törvénynek, amely az 1930-ban elfogadott genfi váltójogi egyezményekre épül.

A saját váltóról és a váltóról szóló 58-as törvény azonban a saját váltónak csak 4 cikkelyt szentel, és jogtechnikai megoldásként a törvényben megjelenő nem ellentétes tartalmú többi cikkelyre hivatkozik. A Román Nemzeti Bank 1994-es meghatározása szerint a saját váltó hiteleszköz, rendeletre szóló értékpapír, amelyben egy később esedékes fizetés testesül meg, fizetési ígérvény vagy fizetési felszólítás, szigorú váltójogi szabályoknak megfelelő formában kiállított okirat, hiteleszköz, amely kibocsátása alkalmával kapcsolatot teremt két személy között: a kibocsátó és a kedvezményezett között. E fizetési eszközt az adós bocsátja ki, aki kötelezi magát, hogy kifizet egy adott pénzösszeget határidőn belül egy kedvezményezettnek nevezett személynek, aki betölti a hitelező szerepét.

Tehát a saját váltó kibocsátása két személyt igényel:

– jogi vagy természetes személyt, adós szerepében, aki kibocsátja a saját váltót;

– jogi vagy természetes személyt, hitelező szerepében, aki bevételezi a saját váltóban szereplő összeget.

Saját váltót elfogadó személy előtt a következő lehetőségek állnak:

– látra szóló váltó esetén bemutatja láttamozás végett a kibocsátónak;

– bemutatja a bankban;

– fizetési eszközként használja fel (forgatja);

– leszámítolja, ez esetben a leszámítolási illeték fejében határidő előtt az összeg birtokába jut.

A fent nevezett, szakirodalom által leírt lehetőségekhez kapcsolódik az eredeti romániai megoldás: a saját váltó bemutatása a bíróságon és ennek bírósági úton való érvényesítése.

Az 58-as törvény értelmében tehát a saját váltó szigorú váltójogi szabályoknak megfelelően kiállított okirat. A formai előírásokat a váltókellékek foglalják össze, amelyek közül bármelyik is hiányzik, a jogszabály az okiratot nem tekinti váltónak. Ezek a kellékek:

– a váltó megnevezés az okirat szövegében, román nyelven;

– határozott pénzösszeg megjelölése;

– a címzett neve;

– az esedékesség megjelölése, ha hiányzik, a váltó bemutatásakor esedékes;

– a fizetési hely feltüntetése, ha hiányzik, a kibocsátás helye;

– a kedvezményezett neve;

– a kibocsátó vagy kiállító aláírása.

A fedezet nélkül kibocsátott saját váltó miatt büntetőjogilag felelősségre vonhatják a kibocsátót. Ugyancsak büntetendő a váltóhamisítás, amelynek az egyik romániai legelterjedtebb formája a szívességi saját váltó, vagyis a kibocsátónak a címzettel szemben nincs tartozása, ez utóbbi mégis elfogadja a váltót. Általában a privatizáció előtt álló állami vállalatok vezetői gyakorolják „baráti” magáncégek javára.